Ue aasta laul.

Wiſil: Keik tulge minno jure nüüd.

Keik rahwas ülle ilma ma
Se wõttab rõõmſa melega
Nüüd Halleluja laulda!
Uut armo ue aastaga
On jälle taewaſt odata, —
Seſt rõmolaulud kuulda.

Suur on mailm ja Jſſa arm,
Suur temma heldus, temma ſõrm
Meid hoidma ja meid kaitsma.
Siis jägo meie lotus ka
Ta peale ikka liikmatta, —
Siis ſaab keik ello õitsma.

Oh Jſſand Jummal! taewa ſees,
Keik mailm ſeiſab ſinno ees
Sel uel aastal jälle;
Mis ellab, ligub ilma peal,
Uut tänno annab jälle teal
Ja tulletab ſind mele.

Keik hädda, wallo wähhenda
Ja waeste koormat kergita
Ning anna terwiſt, leiba!
Oh aita et ſel aastal ka
Keik wagga kannatuſſega
Ei nurriſe, ei kaeba!

Mulne järg ſeſt, kuida „ſoldat piiskoppiks ſaab.“

Ehk mälletate weel, armad luggejad, et ſelle tükki järg ſenna jäi, kus kunningas ütles: „Pükſid mahha!“ —

Seält järjeſt rägib mees oia kalda peal omma iſſale ſedda luggu eddaſi ja ütleb: — Nüüd ma muud ei teadnud lota, kui et läbbi lippo piddin jooksma, ja palluſin weel wärriſedes: Armolinne kunningas! ma pal-